

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR PROSTOROVÉ TVORBY

SPATIAL DESIGN STUDIO

PROPOJENÍ

CONNECTION

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTORKA PRÁCE

AUTHOR

Iveta Kynclová

VEDOUcí PRÁCE

SUPERVISOR

doc. MgA. Pavel Korbička

BRNO 2024

OBSAH DOKUMENTACE:

TEXTOVÁ ČÁST	s. 4 – 7
OBRAZOVÁ ČÁST	s. 8 – 9

TEXTOVÁ ČÁST

ABSTRAKT

Ve své bakalářské práci vycházím z vlastní zkušenosti s jízdou na motorce. Snažím se přenést všechny své pocity z jízdy na motorce na výslednou práci, která bude představena jako prostorový objekt. Materiál, který jsem si zvolila, sám o sobě vypráví příběh, cestu, kterou prožívám já, ale i moji přátelé a známí. Pneumatiky z motorek, které použiji jako materiál, jsou opotřebované, sjeté nebo úplně roztrhané. Každá z nich už má svou cestu za sebou a teď ukazují, jak výživný příběh některé z nich prožily.

MOTIVAČNÍ ÚVOD

Ve své bakalářské práci navazuji na předchozí realizace práce na téma motorka. Toto téma jsem otevřela ve třetím ročníku studia, kdy jsem pracovala se dřevěnými koly, které jsem opalovala. Tehdy jsem se začala učit s motorovou pilou a opálená kola měla znázorňovat moji zapálenost do motorek a také to, že při jízdě na motorce se kola zahřívají. Strach z motorové pily pro mě byl stejně velký, jako tenkrát děláni řidičáku na motorku. Do obojího jsem se pustila po hlavě a dnes jsem ráda za obě zkušenosti. V tématu motorka jsem chtěla pokračovat a nějak ho rozvinout. I když mi dřevo bylo blízké, rozhodla jsem se hledat i jiné materiály, které bych mohla použít na další práci. Hledala jsem něco tvarově podobného a něco, co by mě materiálem k motorce přivedlo blíž, až jsem skončila u pneumatik. Ve své další práci jsem tedy použila staré ojeté pneumatiky z osobních aut. Hrála jsem si se sestavováním pneumatik na sebe a zjistila, že některé úplně nemají tu pevnost, jako se na první pohled zdá a dají se snadno promáčknout a celá stavba může kdykoliv tou tíhou a křehkostí spadnout. Mojí výslednou prací byla stavba z pneumatik, která se kdykoliv mohla zhroutit. Poukazovala jsem na pevný základ, stabilitu a sílu, ale zároveň na křehkost a nestabilitu. Stejně jako při jízdě na motorce, kdy jednu chvíli stojím pneumatikami pevně na zemi, se může stát, že při sebemenším jiném pohybu, už to tak být nemusí a prostě spadnu. Bakalářskou prací bych chtěla toto téma celkově uzavřít s použitím pneumatik přímo z motorek, a to silničních i motokrosových. Pneumatiky, se kterými pracuji jsou přímo od mých přátel, známých a najdou se tam i ty moje. Každá pneumatika zaznamenává cestu každého z nás, svůj příběh, zážitek, adrenalin. Propojení mezi naší skupinou je obrovské, a i to bych ve své práci chtěla znázornit.

CÍLE PRÁCE

Cílem mé bakalářské práce je vytvoření prostorového objektu, v rámci kterého rozvinu své předchozí zkušenosti se sochařskými objekty založenými na vztahu lability, specifických materiálů a adrenalinové jízdě na motorce, která je inspirací, ale i nástrojem k vytvoření výsledné práce.

POPIS DÍLA

Ve své bakalářské práci se zabývám možnými souvislostmi lability a adrenalinu, plynoucího z osobní zkušenosti s jízdou na motorce, které hledám ve vztahu ke specifickým materiálům, k jejich vlastnostem či možnostem materiálových otisků. Výsledný objekt bude pojatý v duchu křehkosti a nestálosti, ale současně pevnosti a zapálení. Stejně pocity, které prožívám při jízdě na motorce, tak propojím s výslednou prací a poukážu tím na kontrast, kdy v jedné chvíli převládají pocity nebezpečí a adrenalinu a vzápětí pocity volnosti, osvobození a uspokojení. Materiál volím ve vztahu k danému tématu a jeho obsahu, ale i jako možný stavební materiál pro vznik prostorového objektu.

KONTEXTUALIZACE PRÁCE

V kontextu prací s pneumatikami, bych ráda zmínila německého sochaře Michaela Sailstorfera a jeho dílo Pneu z roku 2008, které je složeno z motoru a pohání pneumatiku od auta a otáčí ji v těsném kontaktu se stěnou. Tím, jak se pneumatika tře o stěnu, tak ji odírá a vzniká tím prach a úlomky pokrývající výstavní prostor. Michael pracuje také s dušemi z pneumatik, které proplétá a většinou instaluje ke stropu jako "bouřkové mraky".

Ráda bych také zmínila Roberta Rauschenberga a jeho dílo Automobile Tire print z roku 1953, který více než dvacet listů papíru slepil dohromady, položil na silnici a nechal je přejet automobilem. Přední pneumatika vozu zanechala slabý reliéfní dojem, zatímco zadní pneumatika, která prošla kaluží barvy, vytvořila černou stopu. Tohoto umělce zmiňuji proto, že začátek mé bakalářské práce, začínal podobně. Snažila jsem se otisknout pneumatiku namočenou ve vyjetém oleji. Po tomto zkušebním pokusu jsem se ale raději vrátila k objektu, který mi je osobně bližší a rozvíjela jsem dále práci s pneumatikami jako objekt.

Nejblíže mám asi k tvorbě tří španělských umělců, kteří od roku 2015 pracují se starými pneumatikami. Pneumatiky rozřezávají a instalují v nejrůznějších sestavách ve veřejném prostoru Barcelony. Jejich instalace jsou čisté a harmonické.

Má závěrečná práce navazuje a rozvíjí moje předchozí instalace z pneumatik, kdy jsem chtěla znázornit jednotlivé pocity při jízdě na motorce. Tentokrát jsem chtěla, aby všechny ty pocity vyšly na povrch a byly viděny. Celý příběh a cesta, každého z nás motorkářů v mém okolí, je v každé jedné pneumatice otištěn a ukázán napovrch. Některé jsou krásně uhlazené do hladka, jiné jsou úplně dorasované, až z nich trčí dráty, další zase úplně běžně opotřebované. Každá z nich vypráví svůj vlastní příběh, ale zároveň je spojuje to vše okolo toho. Použité pneumatiky jsou na jedné straně rozřezány a následně spojeny do jedné "nekonečné" pneumatiky, spirály. Spojení pneumatik poukazuje na propojení naší motorkářské skupiny a sdílení stejných pocitů a zkušeností.

Já jsem k motorkám měla vztah už od malička. Začínala jsem jezdit s dědou na obyčejné babetě, pak přišlo období, kdy jsem trávila čas s kamarády, kteří už nějaký ten “peklo-stroj” doma vlastnili a vyráželi jsme na objížďky kolem vesnice. Během toho si přivezl domů motorku i můj táta, takže výlety s ním, také nemůžu vynechat. Konečně přišla éra dělání prvních řidičáků na motorku a všichni kolem mě už jezdili na výlety na svých strojích a já se vždycky vezla jako “batůžek”. Tak strašně jsem chtěla jezdit s nimi na své vlastní motorce, ale strach z ovládání stoje, byl větší než touha. Přišel čas mých 20. narozenin a moji přátelé pro mě měli to největší překvapení. Zaplatili mi řidičák na motorku. Teď už se nedalo nic dělat, strach byl obrovský, ale pocit, že jednou sedneme každý na svou motorku a pojedeme se projet už byl na stejné úrovni. Díky nim jsem překonala počáteční strach z jízdy a vím, že po čase se dá zvládnout všechno, takže teď když poprvé za sezónu vyjíždím, mám taky strach, ale vzpomenu si na podporu mých přátel a jejich slova, že strach se dá vždy překonat.

Nastartuji motorku, slyším ten krásný zvuk motoru, který se zahřívá a bublá. Dosednu na sedadlo, podkopnu stojánek, hodím tam jedničku a pomalu se rozjedu za cestou plnou klidu, otevření, čistoty, uvědomění si sama sebe a volnosti. Rozhlížím se kolem sebe a užívám si ten výhled, pohodu a klid. Vzápětí se ke mně přibližuje další motorka, která mně očividně bude chtít předjet. A taky se tak stalo, v mžiku byla přede mnou a po celém mém těle se najednou začal šířit pocit adrenalinu. Samozřejmě začínám zrychlovat, moje pocity se rázem z klidu a stability mění na zapálenost a adrenalin. Touha po adrenalinové jízdě stoupá výš a výš. Zkusím ji dohnat, vždyť jsem přece přibytá na svém stroji, nemůže se mi nic stát. Přidávám plyn a předjíždím všechny přede mnou, než konečně zase dohlédnu na motorkáře, který mě před chvílí předjížděl. Povedlo se, dohnala jsem ho. Chvilku se ještě naháníme a teď už jedeme vedle sebe, jako bychom se znali a byli kamarádi. Naše cesta se rozchází, naposledy na sebe mrkneme a mávneme. Pravděpodobnost, že se ještě někdy na cestě potkáme je malá, ale ten zážitek, který jsem prožila je nezapomenutelný a neskutečný. Prolínání pocitů nahoru a dolů, adrenalin a strach, který proudí celým tělem.

Kromě jízdy na silnici se ráda chodím dívat na motokros. Sama jsem na takovéto motorce jela jenom jako “batůžek”, ale můžu s radostí říct, že zážitek je to neskutečný. Lítání vzduchem a ta volnost je nepopsatelná.

Nejen adrenalin, volnost a klid, ale během jízdy dost často pociťuji i strach, strach z toho, že jeden jediný špatný pohyb může způsobit, že motorku neudržím a ztratím stabilitu. Může se jednat o mou vlastní chybu, kamínek na silnici nebo špatné najetí do zatáčky. Strach z nezvládnutí situace a položení motorky budu mít asi vždycky, ale pocity štěstí, klidu, uvolnění, odloučení budou rozhodně silnější.

Všechny tyto pocity, které prožívám já, ale i ostatní z mé motorkářské skupiny, jsou vepsány do těchto pneumatik. Jejich spojením do spirálového objektu vytvářím “kolektivní” paměťovou plastiku, tvořenou jednotlivými příběhy.

OBRAZOVÁ ČÁST

Model, foto č. 1

Model, foto č. 2

Model, foto č. 3

Model, foto č. 4

Model, foto č. 5

Model, foto č. 6

Model, foto č. 7